

Biuletyn *informacyjny*

SOLIDARNOSĆ

ZARZĄD REGIONU ŚLĄSKA OPOLSKIEGO

MAJ 2014 r./Nr 5 (360)

www.solidarnosc.org.pl/opole

e-mail: opole@solidarnosc.org.pl

Santo subito po dziewięciu latach

Czekaliśmy na ten moment dziewięć lat – papież Franciszek ogłosił świętymi Jana Pawła II i Jana XXIII. – Złożyli Kościołowi i światu świadectwo dobroci Boga – powiedział podczas mszy kanonizacyjnej na Placu św. Piotra w Watykanie. Razem z papieżem Franciszkiem mszę odprawiał papież-emeryt Benedykt XVI oraz kilka tysięcy duchownych. W uroczystościach uczestniczyło nawet 800 tys. wiernych.

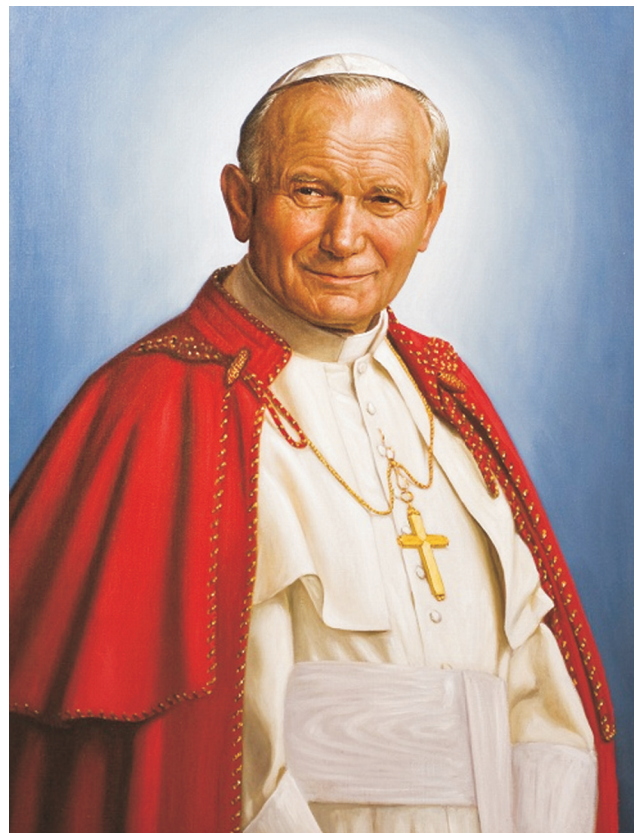
Wygłoszenie formuły kanonizacyjnej przez papieża było kulminacyjnym punktem niedzielnej mszy. Po trzykrotnym przedstawieniu Ojcu Świętemu prośby o wpisanie obu papieży w poczet świętych, ogłosił on uroczystie: „Na chwałę Trójcy Przenajświętszej, dla wywyższenia katolickiej wiary i wzrostu chrześcijańskiego życia, na mocy władzy naszego Pana Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła, a także Naszej, po uprzednim dojrzałym namyśle, po licznych prośbach o pomoc Bożą i po wysłuchaniu opinii naszych Braci w biskupstwie orzekamy i ogłaszamy świętymi błogosławionych Jana XXIII i Jana Pawła II i wpisujemy ich w poczet świętych i polecamy, aby w całym Kościele byli oni czczeni z oddaniem pośród świętych. W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”.

Po wygłoszeniu przez papieża Franciszka formuły kanonizacyjnej, do ołtarza przyniesiono relikwie świętych Jana XXIII i Jana Pawła II.

Przekazali ludziom nadzieję i radość

W homilii papież Franciszek nazwał nowych świętych „ludźmi mężnymi”. – Złożyli Kościołowi i światu świadectwo dobroci Boga i Jego miłosierdzia – powiedział. – Byli kapłanami, biskupami i papieżami XX wieku. Poznali jego tragedię, ale nie byli nimi przytłoczeni. Silniejszy był w nich Bóg; silniejsza była w nich wiara w Jezusa Chrystusa, Odkupiciela człowieka i Pana historii; silniejsze było w nich miłosierdzie Boga – mówił Franciszek. Podkreślił, że obaj nowi święci otrzymali w darze od Jezusa nadzieję i radość, a następnie „przekazali je obficie Ludowi Bożemu, otrzymując za to nagrodę wieczną”. **Mówiąc o papieżu Polaku, Franciszek podkreślił: „Kiedyś sam tak powiedział, że chciałby zostać zapamiętany jako papież rodziny”.**

– Niech ci obaj nowi święci pasterze Ludu Bożego wstawiają się za Kościołem.(...) Niech nas obaj nauczą, byśmy nie gorszyli się ranami Chrystusa, abyśmy wnicali

w tajemnicę Bożego Miłosierdzia, które zawsze żywi nadzieję, zawsze przebacza, bo zawsze miłuje – powiedział Ojciec Święty Franciszek na zakończenie homilii.

Historyczna kanonizacja

Kanonizacja dwóch papieży to wydarzenie nie mające precedensu w historii Kościoła. W koncelebrze uczestniczył papież-emeryt Benedykt XVI, a także ponad 100 kardynałów i około tysiąca biskupów. Jak poinformował Watykan, na mszę kanonizacyjną przybyło 800 tysięcy osób. 300 tysięcy wiernych oglądało transmisję z mszy na telebimach ustawionych na rzymskich placach i ulicach. Na uroczystości przybyły 93 oficjalne delegacje, wśród nich 24 głowy państw. Były też polskie władze – prezydent Bronisław Komorowski, premier Donald Tusk oraz marszałkowie Sejmu i Senatu.

(red.)

Dzień Hutnika Strażaka i Kokosownika

4 maja swoje Święto obchodzą Hutnicy, Strażacy i Kokosownicy.

*Z tej okazji składam najserdeczniejsze życzenia,
aby ten piękny dzień, Święto Waszego Patrona św. Floriana,
był źródłem siły w życiu codziennym, a także przyniósł spełnienie oczekiwań
i planów prywatnych oraz zawodowych.*

*Oby atmosfera życzliwości i radości pozostawała w Waszych sercach przez cały rok.
Niech Święty Florian otacza Was opieką i wspiera każdego dnia.*

Szczęść Boże!

Przewodnicząca Zarządu Regionu

NSZZ „Solidarność”

Cecylia Gonet

Neapco Europe w Praszce Pracodawcą Przyjaznym Pracownikom

15 kwietnia 2014 roku Neapco Europe w Praszce został wręczony Certyfikat Pracodawcy Przyjazny Pracownikom. Certyfikat przyznawany jest z inicjatywy Związku Zawodowego „Solidarność” pod honorowym patronatem Prezydenta RP. Ideą konkursu jest promowanie stabilnego zatrudnienia o co w Polsce jest bardzo trudno.

Dziękując za uczestnictwo Przewodniczący KK Piotr Duda mówił, że stabilne zatrudnienie wpływa na bezpieczeństwo pracy i działalność związków zawodowych.

Prezydent RP Bronisław Komorowski powiedział „, wiemy, że na konflikcie na ogół wszyscy tracą, a na dialogu, uzgodnieniach wszyscy mają przynajmniej szansę coś zyskać”.

W Praszce dialog rodził się w wielkich bólach. Zamiar zwolnienia pracowników przez firmę Hochtief (wcześniej Ci pracownicy zostali do niej przekazani przez firmę macierzystą Visteon Poland SA) napotykały zdecydowany opór Związków Zawodowych. Obawiano się, że w ten sposób można zwolnić wszystkich pracowników. Brakło dialogu był monolog pracodawców.

Odpowiedzią Związków Zawodowych była blokada drogi krajowej nr 45 naprzeciwko zakładu 30 września 2005 r. a od 14 listopada 2005 r. trwający 11 dni strajk

głódowy. Ileż trzeba było determinacji i poświęcenia się pracowników, którzy w walce o dialog wystawili na szali swoje zdrowie.

W pierwszy dzień strajku głodujących pracowników odwiedził **Posel Bronisław Komorowski ówczesny V-ce Marszałek Sejmu obecny Prezydent RP**, który na zakończenie spotkania otrzymał na pamiątkę zwykły związkowy długopis.

Strajk zakończył się porozumieniem, pracowników przywrócono do pracy.

Dlatego odbierając Certyfikat Prezydentowi został wręczony drugi długopis, już wspólny Pracowników i Pracodawcy z napisem: 14.11.2005 – 15.04.2014 od strajku głódowego do certyfikatu, dziękujemy za pomoc i po 8 latach zapraszamy do Praszki Pana Prezydenta RP.

Odbierając długopis Prezydent powiedział: pamiętam, pamiętam cieszę się, że jesteście tu dzisiaj.

To, że Neapco Europe w Praszce otrzymało certyfikat to ocena Kapituły – przedstawicieli Związku i Prezydenta ale Kapituła oceniała to wszystko co z takim wielkim trudem i poświęceniem zostało wypracowane przez wszystkich pracowników.

**Przewodniczący MOZ NSZZ „Solidarność”
przy Neapco Europe w Praszce
Waldemar Kościelny**

Życzenia

*10 maja swoje święto obchodzą Pracownicy Gospodarki Komunalnej.
Z tej okazji składam najserdeczniejsze życzenia
stabilizacji zatrudnienia i godziwego wynagradzania.
Niech w codziennej pracy towarzyszy Wam zadowolenie z dobrze wykonanych zadań
oraz życzliwość społeczności lokalnych doceniających Waszą pracę.
W życiu rodzinnym życzę satysfakcji z osiągnięć własnych jak i najbliższych
członków rodziny. Łączę najlepsze życzenia spełnienia planów,
wielu sukcesów, zdrowia oraz wszelkiej pomysłowości.*

*Szczęść Boże!
Przewodnicząca Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność”
Cecylia Gonet*

Wreszcie ruszyły wypłaty

Wreszcie pracownicy Taboru Szynowego w Opolu otrzymali zaległe pensje. Pieniądze z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wypłacane są w wysokości trzech ostatnich pensji. Pozostałe zaległości wobec pracowników zaliczone zostały do masy upadłościowej zakładu.

Przypomnijmy, że pracownicy wagonówki od 5 miesięcy nie otrzymywali wynagrodzenia. Wypłata zaległych pensji uzależniona była od ogłoszenia przez sąd upadłości zakładu. Wprawdzie Sąd Rejonowy w Opolu w lutym ogłosił upadłość TS, ale od decyzji tej odwołał się przedstawiciel Grupy Leo Maks, nowego właściciela wagonówki. Pracownicy musieli czekać do kolejnej rozprawy. Wyrok pierwszej instancji podtrzymał Sąd Okręgowy w Opolu i 1 kwietnia wydał decyzję o oddaleniu zażalenia dłużnika.

Wypłaty części zaległości nie kończą gehenny pracowników Taboru Szynowego. W dalszym ciągu nie mają gwarancji, że będą mieli zatrudnienie, jeśli znajdzie się inwestor strategiczny.

(jm)

Wyrazy głębokiego współczucia

**Koledze
MIECZYŚLAWOWI DYRLAGA**

z powodu śmierci **MATKI**

składa
**Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” PKP
PLK Zakład Linii Kolejowych w Opolu**

Wyrazy głębokiego współczucia

**Koledze
TOMASZOWI JANASOWI**

z powodu śmierci **OJCA**

składa
**Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” PKP
PLK Zakład Linii Kolejowych w Opolu**

Wyrazy głębokiego współczucia

Koledze WALDEMAROWI MAJOWI

z powodu śmierci **TEŚCIA JANA BAJRKA**,
byłego pracownika PKP, niezapomnianego kolegi,
dyżurnego ruchu, mistrza i nauczyciela.

składa
**Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” PKP
PLK Zakład Linii Kolejowych w Opolu**

Kanonizacja Jana Pawła II 27 kwietnia 2014

Papież Franciszek ogłosił 30 września 2013 r., w obecności kardynałów przebywających w Rzymie, datę kanonizacji bł. Jana Pawła II - zostanie wyniesiony na ołtarze (wraz z Janem XXIII) 27 kwietnia 2014 roku, w Niedzielę Miłosierdzia Bożego. Tego dnia formalnie zakończy się jeden z najkrótszych w historii procesów kanonizacyjnych.

Już dziś wiadomo, że podobnie jak pontyfikat Jana Pawła II, także i proces przechodzi do historii jako wyjątkowy i rekordowy. Trwał bowiem zaledwie 8 lat, 9 miesięcy i 29 dni, w tym proces beatyfikacyjny 5 lat, 10 miesięcy i 3 dni. Zakończenie procesu kanonizacyjnego od beatyfikacji dzieli jedynie 968 dni, czyli niecałe trzy lata - tym samym o 48 dni został pobity rekordowy proces o. Pio z Pietrelciny, który do tej pory był najkrótszym we współczesnej historii.

Choć Benedykt XVI w 2005 roku zmienił normy odnośnie ceremonii beatyfikacyjnej, na mocy których papież przestał jej przewodniczyć i w swoim imieniu winien wysłać delegata, ogłoszenie Jana Pawła II błogosławionym zastrzegł dla siebie. Tym samym Jan Paweł II stał się pierwszym papieżem wyniesionym na ołtarze w procesie beatyfikacyjnym przez swojego bezpośredniego następcę na Stolicy Apostolskiej. Kanonizacji zaś dokona papież Franciszek, drugi w kolejności następca, który w 2001 roku został ogłoszony przez Jana Pawła II kardynałem. Proces kanonizacyjny prowadzony był skrupulatnie i z wielkim zaangażowaniem przez postulatora, ks. prał. Sławomira Odera, według norm *Kodeksu Prawa Kanonicznego* i konstytucji apostolskiej *Divinus perfectionis Magister*, promulgowanych w 1983 roku przez samego Jana Pawła II. Chociaż trwał niezwykle krótko, sam postulator wielokrotnie zapewniał, że został przeprowadzony bardzo dokładnie. Najbardziej pracochłonna część procesu: zebranie i przestudiowanie dokumentów, przesłuchanie świadków, a także lektura wszystkich listów i świadectw o dokonanych cudzie, odbyła się w Biurze Postulacji z siedzibą w Wikariacie Rzymskiej przy Bazylice Laterańskiej i siedzibie Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych przy placu Piusa XII.

Formalnie proces beatyfikacyjny Jana Pawła II rozpoczął się 28 czerwca 2005 roku w Bazylice Laterańskiej, pod przewodnictwem ówczesnego Kardynała Wikariusza Diecezji Rzymu, Camillo Ruiniego - prawie trzy miesiące po jego śmierci. Dla wielu jednak już dzień pogrzebu, 8 kwietnia, był momentem, kiedy wszystko się rozpoczęło. Okrzyk wiernych „*Santo Subito*” (łac. „święty natychmiast”), wyrażony na niezliczonych ogromnych transparentach, był pierwszym świadectwem przekonania o świętości zmarłego Papieża. Na ten głos, a przede wszystkim na prośbę kard. Ruiniego, przychylnie odpowiedział Benedykt XVI, udzielając 9 maja dyspensy od wymaganych do rozpoczęcia procesu 5 lat od śmierci kandydata na ołtarze. O swojej decyzji wyraźnie szczęśliwy Papież poinformował osobiście 13 maja, w 24. rocznicę zamachu na życie Jana Pawła II, w czasie spotkania z klerem rzymskim w Bazylice Laterańskiej. Sam Jan Paweł II tylko raz udzielił podobnej dyspensy, w przypadku Matki Teresy z Kalkuty.

W czasie procesu materiały zostały zebrane na dwóch etapach: krakowskim i rzymskim. Pierwsza sesja Trybunału Rogatoryjnego w Diecezji Krakowskiej odbyła się w Katedrze Wawelskiej 4 listopada 2005, w liturgiczne wspomnienie Karola Borromeusza, czyli imieniny Wojty-

ły. Jego zadaniem, jak zostało to wyrażone przy rozpoczęciu, było „przesłuchanie miejscowych świadków, zebranie świadectw o życiu i heroiczności cnót Sługi Bożego Jana Pawła II z jego krakowskich lat, a więc do wyboru na Papieża”. Zwrócono uwagę na trzy cechy wyróżniające jego postawę: jego bycie „na kolanach przed majestatem Boga, na kolanach przed Maryją i na kolanach przed człowiekiem”.

2 kwietnia 2007, w 2. rocznicę śmierci, został zakończony w Rzymie „diecezjalny proces o życiu, cnotach i opinii świętości Jana Pawła II, Papieża”. W procesie uczestniczyło wielu świadków, wśród nich dziennikarka meksykańska, korespondentka z Watykanu dla telewizji Televisa - Valentina Alazraki, która wydała książkę na temat świadectw uzdrowień za wstawiennictwem Papieża Polaka.

Pierwszym krokiem w procesie było przygotowanie „*Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis*”, czyli dokumentu potwierdzającego zgodność życia Wojtyły z cnotami chrześcijańskimi. Jego ukończenie jesienią 2010 roku stało się pierwszym przełomem w przebiegu procesu. Dzięki temu 19 grudnia 2010 roku został promulgowany dekret odnośnie heroiczności cnót Sługi Bożego Jana Pawła II i zaczął mu przysługiwać tytuł Wielebnego Sługi Bożego. W styczniu 2010 roku wyszła po włosku książka księdza postulatora, we współpracy z dziennikarzem włoskim Saverio Gaetą, „*Perché è santo?*” (Dlaczego jest święty).

Kolejnym i decydującym wydarzeniem było zatwierdzenie cudu, które nastąpiło po pogłębionym studium, niewolnym zresztą od krytyki i wątpliwości, w styczniu 2011 roku. Na potrzeby procesu wybrany został przypadek francuskiej zakonniczki, s. Marie/Simone Pierre Normand, uzdrowionej z choroby Parkinsona, na którą zresztą cierpiał także Jan Paweł II.

Przed beatyfikacją trumna z ciałem Jana Pawła II, zgodnie z tradycją, została przeniesiona z Grot Watykańskich i spoczęła pod ołtarzem w Kaplicy św. Sebastiana. Trumna nie została otworzona, ale przez kilka dni w Bazylice Watykańskiej była wystawiona dla wiernych. Jako relikwie wybrano krew, która została pobrana w szpitalu na krótki czas przed śmiercią. Do dziś trwa, rozpoczęta przez ks. Konrada Krajewskiego, ówczesnego ceremoniarza papieskiego, dziś arcybiskupa jałmużnika Jego Świątobliwości,

Kanonizacja Jana Pawła II...

dok. ze str. 4

tradycja porannych Mszy czwartkowych dla Polaków przy grobie Błogosławionego Papieża. Przy okazji beatyfikacji ruszyła nowa strona internetowa Postulacji <http://www.karol-wojtyla.org/> (prowadzona w siedmiu językach). Na portret beatyfikacyjny Jana Pawła II zostało wybrane, niepublikowane wcześniej zdjęcie polskiego fotografa, Grzegorza Gałązki, który od ponad 25 lat robi zdjęcia Papieżom w Watykanie, Rzymie i na całym świecie, podróżując *voilo papale*.

Do kanonizacji brakowało drugiego cudu. Został wybrany przypadek, uzdrowionej z poważnego uszkodzenia mózgu, Kostarykanki - Floribeth Mory. Cud został zatwierdzony dekretem z 5 lipca br., promulgowanym przez papieża Franciszka.

30 września 2013 roku, na konsystorzu zwyczajnym publicznym, została ogłoszona data kanonizacji. Wybór Niedzieli Miłosierdzia nie tylko nawiązuje do pontyfikatu i śmierci Jana Pawła II, który ustanowił to święto i odszedł w jego wigilię, ale również odpowiada kierunkom pontyfikatu Franciszka, który właśnie miłosierdziu Bożemu poświęca wiele miejsca w swoich wypowiedziach.

Ukończony proces i kanonizacja Jana Pawła II nie oznaczają dla Postulacji zakończenia działalności. Chociaż do przeprowadzenia procesu wystarczyły zaledwie dwa cuda dokonane za jego wstawiennictwem, do Biura Postulacji wpłynęły i nadal przybywają niezliczone świadectwa. Pozostaje pytanie: Czyim Patronem zostanie Jan Paweł II? Świadectwa zebrane na przestrzeni lat najczęściej mówią o cudach związanych z narodzeniem dzieci. On sam chciał przejść do historii jako Papież Rodziny.

Źródło informacji: www.stacja7.pl

Szkolenie dla nowo wybranych przewodniczących

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego organizuje szkolenie podstawowe dla nowo wybranych Przewodniczących lub (Zastępców Przewodniczącego) Komisji Zakładowych na kadencję 2014–2018. Szkolenie zostanie przeprowadzone w ośrodku szkoleniowym „Pensjonat Zielony” w Turawie ul. Biwakowa 24 w dwóch terminach:

od 14 do 16 maja 2014 r.

oraz od 11 do 13 czerwca 2014 r.

Szczegółowych informacji udziela Grzegorz Adamczyk – z-ca przewodniczącego ZR.

Potwierdzenie udziału w szkoleniu prosimy kierować na adres Zarządu Regionu do dnia 09 maja 2014 r. telefonicznie pod nr 077 42 32 860 lub pisemnie fax. 077 45 45 548; e-mail: zprzsek.opole@solidarnosc.org.pl

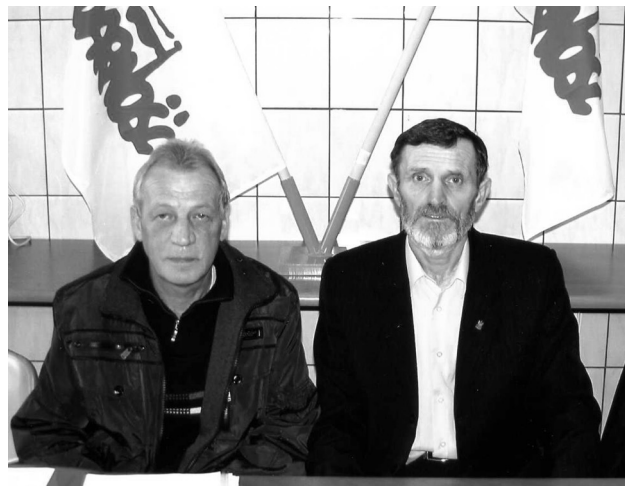
Koszty szkolenia i pobytu ponosi Zarząd Regionu. Dojazd na koszt Komisji Zakładowej.

Liczba miejsc na szkoleniu ograniczona, prosimy o jak najszybsze potwierdzenie udziału.

O urlopowanie do pracodawcy występują organizacje związkowe.

Andrzej Duda

Andrzej jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1980 r. Przepracował w swoim życiu 41 lat, z czego 31 w firmie AGROMET – PLIMET w Brzegu. Zawsze brał udział w działaniach związkowych m.in.: uczestnicząc w manifestacjach wyjazdowych, a także w uroczystościach związkowych i kościelnych. Pomimo różnych zdarzeń losowych pozostał wierny ideałom Solidarności. Niestety, z przyczyn zależnych od firmy, zmuszony jest odejść na świadczenia przedemerytalne od 30 kwietnia 2014 r. deklarując dalszy udział w działalności związkowej.

W imieniu Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przewodniczący KZ Edward Ożóg w podziękowaniu za dotychczasową działalność związkową i powiedział: Dziękuję Andrzejowi za długoletnią współpracę, stałość w poglądach oraz za to, że Byłeś i Jesteś. Życzę Ci długich lat życia w zdrowiu i szczęścia rodzinnego. Dziękuję!!!

W uznaniu za wieloletnie zaangażowanie w działalność związku, przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” wręczył skromne podziękowanie kol. Andrzejowi.

**Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność”
przy Agromet – Plimet w Brzegu
Edward Ożóg**

**Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność PKP PLK
Zakład Linii Kolejowych w Opolu
składa**

serdeczne gratulacje

KOLEDZE SEBASTIANOWI PATRYKOWI

z powodu narodzin córki **Wiktorii Oliwii**.

Córeczce życzymy beztroskiego
i zdrowego dzieciństwa, a rodzicom odkrywania
nowych uroków wspólnego życia.

Wypadek przy pracy to cierpienie ofiary i dramat rodziny

Każdego roku w Polsce ok. 300 osób ginie na skutek wypadków przy pracy. Kolejnych 600 odnosi poważne uszkodzenia ciała (naruszające podstawowe funkcje organizmu) na skutek ciężkich wypadków przy pracy. Państwowa Inspekcja Pracy zbadała 1888 wypadków przy pracy, do których doszło w 2013 r. Poszkodowanych w nich zostało 2 319 osób, z tego 315 poniosło śmierć, a 735 doznało ciężkich obrażeń ciała.

PIP zwraca uwagę, że 13,4 proc. wypadków w 2013 r. dotyczyło osób świadczących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy. Faktyczna ich skala może być większa, bo przepisy niejednoznacznie określają uprawnienia Inspekcji w przypadku osób zatrudnionych na umowy cywilno-prawne. Wśród najważniejszych przyczyn wypadków znajdują się: niewłaściwa organizacja pracy, brak przeszkolenia z zakresu zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zły stan zdrowia psychofizycznego pracowników i pracownic wywołany zbyt długim czasem pracy i przemęczeniem. Najwięcej wypadków zdarza się w branżach: budowlanej, górniczej, przetwórstwie przemysłowym oraz w transporcie.

Według Międzynarodowej Konfederacji Związków Zawodowych, każdego roku na świecie dochodzi do prawie 360 tys. śmiertelnych wypadków przy pracy, a 2 mln osób zapada na choroby zawodowe. Każdego dnia średnio ponad 960 tys. pracowników uczestniczy w wypadkach przy pracy, a ponad 5,3 tys. umiera z powodu chorób zawodowych.

- Każdy śmiertelny wypadek to ogrom ludzkich tragedii. Nie da się ich całkowicie uniknąć, ale trzeba robić wszystko, aby ich ryzyko było jak najmniejsze- mówi Piotr Duda, przewodniczący KK- Dlatego przed ekono-

mię i pieniędzmi na pierwszym miejscu zawsze musi być człowiek

Zwyczaj upamiętniania ofiar wypadków przy pracy narodził się w Kanadzie, gdzie na początku zeszłego wieku doszło do tragicznej katastrofy w kopalni, w której zginęło wielu górników. Między innymi te ofiary uczcił w 1986 roku Kanadyjski Kongres Związków Zawodowych, który przyjął datę 28 kwietnia jako Dzień Pamięci Pracowników. Rok później pomysł podchwycili amerykańscy związkowcy. W 1991 roku „Solidarność” wysłała z inicjatywą, aby 28 kwietnia był obchodzony również w Polsce. W 2003 roku Międzynarodowa Organizacja Pracy we współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia oraz Międzynarodową Konfederacją Związków Zawodowych proklamowały 28 kwietnia na Dzień Bezpieczeństwa i Ochrony pracy. W Polsce w 2007 roku zrobił to Sejm RP. Obecnie Dzień Pamięci jest już obchodzony w ponad 70 krajach. Symbolem tego święta stała się zapalona świeczka - znak pamięci o zmarłych pracownikach.

www.solidarnosc.org.pl

Wyrazy głębokiego współczucia

JANOWI POZAJEWCOWI

Przewodniczącemu MOZ NSZZ „Solidarność”
Pracowników Energetyki Ciepłej Opolszczyzny
w Opolu
z powodu śmierci
ŻONY

składa
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Śl. Opolskiego
oraz członkowie MOZ

Wyrazy głębokiego współczucia

Koledze

TADEUSZOWI WIEWÓRZE

z powodu śmierci **TEŚCIA**

składa
**Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” PKP
PLK Zakład Linii Kolejowych w Opolu**

Wyrazy głębokiego współczucia

Koledze

RYSZARDOWI SOCHA

z powodu śmierci **OJCA**

składa
**Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” PKP
PLK Zakład Linii Kolejowych w Opolu**

Wyrazy głębokiego współczucia

Koledze

JÓZEFOWI ZAKRZEWSKIEMU

z powodu śmierci **TEŚCIA**

składa
**Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” PKP
PLK Zakład Linii Kolejowych w Opolu**

Apel pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych

Pracownicy stacji sanitarno-epidemiologicznych województwa opolskiego po raz kolejny apelują do koalicji rządzącej o wykazanie rozsądku w podejmowaniu decyzji istotnych dla zdrowia publicznego i bezpieczeństwa kraju oraz o podjęcie działań zmierzających do poprawy sytuacji materialnej pracowników Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Stanowczo żądamy uwzględnienia w budżecie na rok 2015 podwyższenia paragrafu płacowego o 20 % w porównaniu do roku 2014.

Protestujemy wobec braku od 7 lat indeksacji wynagrodzeń zagwarantowanej nam przepisami prawa. Nasze płace są żenująco niskie w porównaniu z innymi grupami zawodowymi. Obecne wynagrodzenia pracowników naruszają godność człowieka pracującego i wykazują brak szacunku decydentów dla wykonywanej przez nas pracy.

Przypominamy, że większość pracowników zatrudnionych w stacjach sanitarno-epidemiologicznych legitymuje się wyższym wykształceniem – studia magisterskie, podyplomowe, specjalizacje, tytuły naukowe. Personel techniczny to pracownicy z wieloletnim stażem, wysokimi kompetencjami i niekwestionowanym przygotowaniem zawodowym. Inflacja powoduje regularny spadek wynagrodzeń pracowników.

Nie wyrażamy zgody na ratowanie złej kondycji finansowej państwa kosztem pracowników Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Nie akceptujemy polityki rządu skierowanej głównie na ograniczenie deficytu finansów publicznych poprzez ograniczenie budżetu między innymi na zapewnienie funkcjonowania stacji sanitarno-epidemiologicznych i wynagrodzenia pracowników, które od kilku lat są zamrożone. Wieloletnie zaniedbania Państwowej Inspekcji Sanitarnej pod względem finansowym doprowadziły do likwidacji wielu akredytowanych laboratoriów funkcjonujących w stacjach sanitarno-epidemiologicznych.

W budżecie państwa są jednak środki na wzrost wynagrodzeń dla posłów i urzędników administracji państwowej oraz wysokie premie, a brak środków na indeksację wynagrodzeń dla pracowników tak ważnej służby jaką jest Państwowa Inspekcja Sanitarna.

Czujemy się dyskryminowani w wynagradzaniu.

O Państwowej Inspekcji Sanitarnej i jej pracownikach słyszymy w mediach wówczas, gdy występują zagrożenia dla zdrowia i życia społeczeństwa.

Do tej pory pod petycją ws. plac podpisało 374 pracowników inspekcji sanitarnej województwa opolskiego na 458 zatrudnionych ogółem (dane z marca 2014 r.). W skład Inspekcji wchodzi 12 stacji sanitarno-epidemiologicznych: 1 wojewódzka w Opolu i 11 powiatowych - w Brzegu, Głubczycach, Kędzierzynie-Koźlu, Kluczborku, Krapkowicach, Namysłowie, Nysie, Oleśnie, Opolu, Prudniku i Strzelcach Opolskich.

*Ewa Brykalska
Przewodnicząca MOZ NSZZ „Solidarność” WSSE
w Opolu*

Informacja o działaniach podejmowanych przez Radę Sekcji Krajowej Pracowników Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych NSZZ „Solidarność”

1. Po trzech latach przerwy wznowiono wysyłanie apeli i protestów odnośnie zwiększenia budżetu Państwowej Inspekcji Sanitarnej z przeznaczeniem na podwyżki wynagrodzeń. Nasze płace są żenująco niskie w porównaniu z innymi grupami zawodowymi. **Żądamy** zwiększenia budżetu na rok 2015, który zabezpieczy prawidłowe funkcjonowanie stacji sanitarno-epidemiologicznych i znaczący wzrost wynagrodzeń pracowników. Wystosowywane pisma do decydentów, udział w pikietach i manifestacjach nie przynoszą oczekiwanych rezultatów.
2. Wieloletnie zaniedbania Państwowej Inspekcji Sanitarnej pod względem finansowym doprowadziły do likwidacji wielu akredytowanych laboratoriów funkcjonujących w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, a tym samym do zwolnień wykwalifikowanych pracowników. Ministerstwo Zdrowia uważa, że nie w każdej stacji sanitarno-epidemiologicznej musi działać laboratorium.
3. Rada Sekcji Krajowej Pracowników Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych prowadzi intensywne działania odnośnie ponownego włączenia Państwowej Inspekcji Sanitarnej w struktury resortu zdrowia. Powrót do struktury, która obowiązywała do końca roku 2009 jest naszym zdaniem konieczny, ponieważ za zadania merytoryczne i środki finansowe będzie odpowiadał jeden resort. Dzisiaj mamy bałagan – minister zdrowia nakłada zadania do realizacji, natomiast środki finansowe na ich realizację przyznaje wojewoda. W dniu 8.04.2014 wnieśliśmy, przy poparciu pracodawców stosowne poprawki do projektu nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Sekcja Krajowa Pracowników Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych w wsparciu Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” prowadzi działania mające na celu zahamowanie procesu likwidacji akredytowanych laboratoriów, jak również protestujemy wobec powołania Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii. Powołanie tej inspekcji doprowadzi naszym zdaniem do ograniczenia działań tak ważnej dla społeczeństwa służby jak Państwowa Inspekcja Sanitarna.

Czynnie uczestniczymy w posiedzeniach różnych Zespołów, sejmowych i senackich komisjach zdrowia nagłaśniając problemy występujące w naszym środowisku pracy.

Zachęcam do czytania strony Sekretariatu Ochrony Zdrowia, na której umieszczane są informacje ze spotkań i podejmowanych działań.

*Przewodnicząca Sekcji Krajowej
Pracowników Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych
Elżbieta Pisarczyk*

Rocznicowe obchody w Kostowie

12 kwietnia na obrzeżach województwa, w liczącej kilkanaście numerów, małej wiosce Kostów, odbyły się wojewódzkie obchody czwartej rocznicy Katastrofy Smoleńskiej. Dlaczego właśnie tam? Otóż jak się okazało jest to jedyne miejsce na Opolszczyźnie, w którym upamiętniono ofiary katastrofy pamiątkową tablicą.

Uroczystości rozpoczęły się uroczystą Mszą Świętą. Proboszcz parafii przywitał zgromadzonych słowami: „Nigdy nie śmiałem nawet myśleć, że ta mała parafia będzie gościła tylu tak znamienitych gości, że w jednym miejscu będziemy gościć aż tylu posłów”.

Po mszy uczestnicy obchodów udali się na pobliski cmentarz, gdzie odbył się apel pamięci. Zgromadzeni goście, wśród nich również przedstawiciele naszej organizacji, oddali hołd uczestnikom tragedii, złożyli kwiaty pod pamiątkową tablicą poświęconą ofiarom Katastrofy Smoleńskiej oraz pod pomnikiem poległych Powstańców Śląskich. Związkowcy zapalili świecę z logo „Solidarność”.

Prowadzący uroczystość złożyli podziękowania wszystkim uczestnikom. Wymieniono wszystkich zgromadzonych, nawet (nie wiem, po co i na co) moją skromną osobę. Wśród wymienionych oprócz mojej organizacji przy PKP PLK S.A. Zakład Linii Kolejowych w Opolu wymieniono również organizację NSZZ „Solidarność” przy Elektrowni Opole S.A.

Niestety - i to jest powód mojej skromnej twórczości - nie wymieniono tych, którzy sprawie zasłużyli się najbardziej. Zwrócili mi na to uwagę mieszkańcy wioski „Panie

to są główni organizatorzy, to im się należą podziękowania”, wskazywali na dwóch naszych kolegów **Leszka Baczyńskiego** i **Wieśka Jagiełłę**, dyżurnych ruch Zakładu linii Kolejowych w Opolu, mieszkańców tej i sąsiedniej wsi. Na pytanie, który z was był inicjatorem wmurowania pamiątkowej tablicy, skromnie odpowiadają, że „razem”. Razem wpadli na pomysł, razem udali się do ks. proboszcza Rafała Grześkowiaka z prośbą o pomoc, razem kopali wykop pod fundament tablicy, zbierali środki na jej ufundowanie. Głównymi fundatorami byli nasi koledzy pracownicy Zakładu Linii Kolejowych w Opolu, pracownicy służby drogowej, automatyki, służby ruchu oraz motocykliści „Rycerz” z Byczyny.

Korzystając z okazji Wiesław i Leszek bardzo im wszystkim dziękują, a koledze **Zbigniewowi Pacy** dodatkowo za to, że niestrudzenie doku-

mentuje wszystkie uroczystości. Szczególne podziękowania składają **Panu Posłowi Sławomirowi Kłosowskiemu**. Jego aktywność i zaangażowanie było bardzo widoczne, można powiedzieć, że był jednym z gospodarzy.

A my dziękujemy Wam drodzy koledzy za waszą pracę, za zaproszenie, umożliwienie nam uczestnictwa w pięknej uroczystości. Dziękujemy, że przy każdych działaniach „chwalicie się”, że jesteście członkami Solidarności, że jesteście kolejarzami.

Marian Baczyński

- Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność”

PKP PLK S.A. Zakład Linii Kolejowych w Opolu

ZUS skrupulatnie weryfikuje emerytury pomostowe

ZUS podsumował pięć lat funkcjonowania ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 237, poz. 1656 ze zm.). Okazuje się, że osoby wykonujące prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze mają problemy z uzyskaniem świadczeń.

Staż pracy

Najczęstszymi powodami odmów są: nierozwiązanie stosunku pracy, brak wymaganego stażu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, nieosiągnięcie wieku uprawniającego do takiego świadczenia lub niewykonywanie prac wymienionych w ustawie o emeryturach pomostowych po 31 grudnia 2008 r. – ZUS wyjątkowo skrupulatnie sprawdza wnioski oraz dokumenty potwierdzające prawo do emerytury pomostowej.

I właśnie z tego powodu coraz więcej osób decyduje się na wcześniejsze złożenie wniosku o przyznanie świadczenia. Osoby uprawnione chcą mieć bowiem pewność, że gdy faktycznie zwolnią się z pracy, ZUS przyzna im emeryturę – zauważa Wiesława Taranowska, wiceprzewodnicząca OPZZ, członek Rady Nadzorczej ZUS.

Potwierdzają to dane zakładu. W 2011 r. wniosek złożyło 3870 osób, w 2012 r. 5824 osoby, a w ubiegłym już 8319. W grudniu zeszłego roku prawo do takiej emerytury miało 9,1 tys. byłych pracowników. Ubiegający się o świadczenie muszą jednak pamiętać, że jednocześnie należy spełnić wszystkie warunki. Jeśli tak się nie stanie, ZUS będzie musiał im odmówić.

dok. na str. 9

ZUS...

dok. ze str. 8

Eksperci wskazują, że prawo do pomostówki ma osoba, która wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze co najmniej przez 15 lat. Można ubiegać się o nią dopiero po osiągnięciu 55 lat (kobiety) i 60 lat (mężczyźni). Należy też udokumentować okres składkowy i nieskładkowy wynoszący odpowiednio co najmniej 20 i 25 lat. Dodatkowo rozpoczęcie pracy w szkodliwych warunkach musiało nastąpić przed 1 stycznia 1999 r., a przyznanie pomostówki wiąże się ze zwolnieniem z pracy.

– Osoby uprawnione do emerytury składają wcześniej wnioski o przyznanie świadczenia, tak naprawdę tylko w taki sposób mogą bowiem sprawdzić, czy mają już wymagany staż, a świadectwa pracy zawierają wszystkie niezbędne wpisy potwierdzające rodzaj wykonywanej pracy – przyznaje Henryk Nakonieczny, członek prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Związkowcy wskazują, że jeśli po sprawdzeniu takich dokumentów przez ZUS okaże się, że potrzebne są jeszcze nowe dowody potwierdzające rodzaj i okres wykonywania pracy, to taka osoba ma czas na ich dalsze szukanie.

– Wiele przedsiębiorstw zostało zlikwidowanych, dlatego odszukanie nowych dowodów może zająć wiele miesięcy – dodaje Henryk Nakonieczny.

Mądre działanie

Zdaniem ekspertów osoby składające wnioski jeszcze przed osiągnięciem wieku uprawniającego do emerytury pomostowej ze swojego punktu widzenia podstępują bardzo racjonalnie. Łatwiej bowiem dopracować brakujące dwa czy trzy miesiące, niż później udowadniać w sądzie swoje prawa. Tym bardziej że orzecznictwo Sądu Najwyższego nie jest jednolite. Potwierdzają to wyroki w sprawach o takie emerytury. ZUS może odmówić jej przyznania, jeśli okaże się np., że praca wykonywana w hucie nie została zaliczona do wymaganego stażu (SN z 4 września 2012 r., sygn. akt I UK 164/12). Zakład może także skutecznie zakwestionować świadectwo pracy wystawione przez pracodawców (SN z 3 grudnia 2013 r., sygn. akt I UK 184/13).

Źródło informacji: Dziennik Gazeta Prawna z dn. 24.04.2014 r.

Solidarność na szóstkę

W sobotę przed Niedzielą Palmową (12 kwietnia) członkowie NSZZ „Solidarność” Regionu Śląska Opolskiego wraz z rodzinami uczestniczyli w pielgrzymce do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach. Uroczystość uświetniły poczty sztandarowe: Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego, Organizacji Podzakładowej NSZZ „S” Taboru Szynowego w Opolu, MOZ NSZZ „S” Górażdże Cement SA w Choruli oraz z Oddziałów ZR w Nysie, Głucholazach i Prudniku.

„Spisali się na szóstkę, bo to już VI pielgrzymka” powiedział o Opolskiej Solidarności ks. prałat Franciszek Ślusarczyk witając pątników przybyłych do Sanktuarium. – Przyjechali dziękować Bogu za dar miłości i prosić o światło Ducha Świętego. Dlatego, ta szczególna świeca (NSZZ „Solidarność” Regionu Śląska Opolskiego – przyp. red.) zapłonęła pod Krzyżem Chrystusa. Przynieśli też Hostię przywiezioną z Ziemi Świętej by mogła być konsekrowana w trakcie Mszy św. – dodał.

Wraz z pielgrzymami z Solidarności w czasie Mszy św. modlili się pielgrzymi z parafii św. Józefa w Rudzie Śląskiej i uczestnicy konferencji „Rodzino! Dokąd prowadzi cię gender?”, którą pod patronatem kard. Stanisława Dziwisza zorganizowała Diecezjalna Diakonia Życia Ruchu-Światło Życie.

Za odprawioną Mszę św. i duchowe wsparcie naszego Związku, w imieniu Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” i wszystkich pielgrzymów z „S”, podziękowała Hanna Wierzbicka – Sekretarz ZR. Wręczyła ks. prałatowi wiązanek kwiatów i wyraziła nadzieję, że „Solidarność” zasłuży jeszcze na niejedną szóstkę”. Ks. Ślusarczyk podziękował za piękny bukiet i zaprosił do spotkania za rok, do kontynuowania pielgrzymowania by czerpać i doświadczać Bożego Miłosierdzia w Krakowie Łagiewnikach.

Tradycyjnie już w godzinach rannych, po przyjeździe do Krakowa, pielgrzymi udali się na Wawel, gdzie przy sarkofagu śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i jego małżonki Marii oddali hołd ofiarom katastrofy pod Smoleńskiem oraz złożyli wiązanek kwiatów. Podczas zwiedzania Krakowa zapalili też solidarnościowe świece pod pomnikiem Bł. Jana Pawła II i przy ul. Franciszkańskiej 3.

Napełnieni Miłosierdziem Bożym i przeżyciami duchowymi w godzinach wieczornych pielgrzymi wrócili do domów.

(jm)

**GŁOSOWAŁ PRZECIW REFERENDUM
W SPRAWIE WYDŁUŻENIA
WIEKU EMERYTALNEGO**

**OSZUKAŁ
WYBORCÓW**

www.SPRAWDZAMPOLITYKA.PL

**BOGDAN
ZDROJEWSKI**

WWW.SPRAWDZAMPOLITYKA.PL

Kampania zorganizowana przez

**TERAZ CHCE UCIEC
DO EUROPARLAMENTU**

Biuletyn informacyjny „S” Zarządu Regionu Śląska Opolskiego

pod red. J. Malinowskiej, korekta Marzena Kucz Opole, ul. Ks. Damrota 4, tel. 77 423 28 60, fax 77 454 55 48 lub 77 423 28 70,
wydano nakładem: PZ SOLPRESS Opole, ul. Ks. Damrota 4, tel. 77 454 52 87

Materiałów nie zamawianych redakcja nie zwraca, zachowując sobie prawo do skrótów i zmian tytułu.